

Rím ustanovuje videnie – číslo pätnásť

Záverečná skúška: Prebudenie k prorockému sporu o obraze šelmy

Jeff Pippenger

2024-09-03

Teraz sa nachádzame v období skúšky obrazu šelmy a prvý prorocký spor v dejinách adventizmu sa teraz opakuje. V júli 2023 zostúpil archanjel Michael, aby prebudil Ezechielove mŕtve suché kosti, ktoré ležali pobité na ulici toho veľkého mesta Sodomy a Egypta. Tam v jedenástej kapitole Zjavenia sú vyvedené zo spánku smrti udelením Ducha. V tridsiatej siedmej kapitole Ezechiela je posolstvo štyroch vetrov označené ako posolstvo, ktoré premieňa mŕtve suché kosti, ktoré sú označené ako celý dom Izraela, na Hospodinovo vojsko. Prorok Daniel predstavuje Jánových dvoch zabitých svedkov a predstavuje aj tých v údolí mŕtvych suchých kostí, ako aj múdre panny v podobenstve.

Keď milleriti naplnili podobenstvo, rozpoznali, že ich skúsenosť bola v tomto podobenstve predstavená. Stoštyridsaťštyritisíc budú takisto musieť rozpoznať, že sa nachádzali v čase meškania. Ako Daniel v deviatej kapitole budú musieť rozpoznať, že boli rozptýlení do krajiny nepriateľov, ako je to predstavené v siedmich časoch z 3. Mojžišovej 26, a takisto porozumieť Nabuchodonozorovmu tajomnému obrazu šeliem.

V každom z týchto riadkov je znázornená prorocká skúška zo Slova Božieho. Dvaja svedkovia, mŕtvi na ulici, sú naplnení Duchom, keď sú vzkriesení. Ezechielove mŕtve kosti potrebovali počuť prorocké posolstvo. Daniel študoval spisy Mojžiša a Jeremiáša, keď bol prebudený k uvedomeniu si svojho rozptýleného stavu. V druhej kapitole boli Daniel a traja ctihodní mužovia obrazne prebudení k skutočnosti, že boli postavení pod výnos smrti, a potom prorocké svetlo, ktoré bolo skryté a následne odpečatené, zachránilo Daniela a jeho troch priateľov. Panny z podobenstva sú prebudené „volaním“ o polnoci. Milleriti boli prebudení, keď Kristus odňal svoju ruku z obrazcov na schéme. Vo všetkých šiestich svedectvách je to prorocké posolstvo, ktoré prebúdzá mŕtvych alebo spiacich. Potom vyvoláva skúšku, pri ktorej sa na konci skúšobného procesu prejavia dve triedy.

Na základe týchto riadkov je ustanovené, že keď bude v posledných dňoch prebudených sto štyridsaťštyri tisíc, pôjde o Ezechielovo posolstvo o štyroch vetroch a o Mojžišovo rozptýlenie na sedem časov v Levitikus dvadsaťšesť. Je to posolstvo vzkriesenia, ktoré prináša archanjel Michal. Je to posolstvo tajného sna Nabuchodonozora o soche šeliem.

Panny sú skúšané podľa toho, či majú olej, ktorý je označený ako „posolstvá Božieho Ducha“. Milleriti boli prebudení, keď si uvedomili, že sú označení v Božom prorockom Slove, a tiež keď videli, že tie isté dôkazy, ktoré ich najprv viedli k predpovedi roku 1843, v skutočnosti poukazovali na 22. október 1844. Na základe týchto línií je ustanovené, že keď bude v posledných dňoch prebudených stoštyridsaťštyritisíc, budú prebudení k prorockému skúšobnému posolstvu, ktoré vytvorí dve triedy uctievačov.

Všetky tieto línie nachádzajú svoje dokonalé a konečné naplnenie v období prorockého skúšania, ktoré je znázornené formovaním obrazu šelmy a šelme. Táto skúška je ukončená, keď sa v čase nedeľného zákona uzatvára doba milosti nad pannami. Preto je proces skúšky obrazu šelmy, ktorý je opakovane predstavovaný ako skúška zjavujúca, kto porozumel posolstvu, ktoré bolo odpečatené, znázornený všetkými týmito prorockými líniami. V Danielovi dvanásť múdri, ktorí rozumejú rozmnoženiu poznania, prechádzajú trojstupňovým procesom skúšky, znázorneným tým, že sú očisťovaní, bielení a skúšaní. Tieto tri kroky sú krokmi usvedčenia prinášaného Duchom Svätým, predstavujúcimi usvedčenie z hriechu, spravodlivosti a súdu. Tieto tri kroky sú nádvorím, svätým miestom a Najsvätejším miestom. Tieto tri kroky sú takisto znázornené v troch anjeloch zo Zjavenia štrnásť, ako aj v skúsenosti Daniela a troch hodnostárov v prvej kapitole. Tam najprv prešli skúškou stravy, potom vizuálnou skúškou a napokon prešli treťou skúškou danou kráľom severu — znázorneným Nebukadnesarom.

A čo sa týka týchto štyroch mládencov, Boh im dal vedomosť a zručnosť vo všetkom písme a múdrosti; a Daniel mal porozumenie vo všetkých videniach a snoch. A na konci dní, o ktorých kráľ povedal, že ich majú priviesť, ich predstavený eunuchov priviedol pred Nebukadnesara. A kráľ sa s nimi zhováral; a medzi nimi všetkými sa nenašiel nik taký ako Daniel, Chananiáš, Mišael a Azariáš; preto stáli pred kráľom. A vo všetkých veciach múdrosti a rozumnosti, na ktoré sa ich kráľ vypytoval, ich našiel desať ráz lepších než všetkých kúzelníkov a hvezdárov, ktorí boli v celej jeho ríši. Daniel 1:17–20.

Posledná z troch skúšok pre Daniela a troch hodnostárov bola skúškou vykonanou Nabuchodonozorom, čím predobrazuje, že posledná prorocká skúška, ktorú Daniel a traja hodnostári predstavujú, sa týka Babylona, lebo Nabuchodonozor bol kráľom, čo v siedmej kapitole Izaiáša, veršoch osem a deväť, ustanovuje kráľa, hlavné mesto národa a „hlavu“ ako zameniteľné symboly. „Hlava“ predstavuje hlavu novodobého Babylona v posledných dňoch. Tou „hlavou“ v posledných dňoch je neviestka zo sedemnásťtej kapitoly Zjavenia, ktorá má napísané na svojom čele: „TAJOMSTVO, VEĽKÝ BABYLON, MATKA SMILNÍČ A OHAVNOSTÍ ZEME.“

Posledná prorocká skúška sto štyridsaťštyritisíc súvisí so správnym alebo nesprávnym pochopením „hlavy“ moderného Babylona v posledných dňoch. Ich posledná skúška zahŕňa aj porozumenie tomu, že moderný Babylon a moderný Rím sú zameniteľné symboly, a preto „hlava“ moderného Babylona je tá istá „hlava“ v oboch líniiach, lebo ide o zameniteľné symboly.

„Svet je plný nepokoja, vojny a sváru. No pod jednou hlavou — pápežskou mocou — sa ľud zjednotí, aby odporoval Bohu v osobe Jeho svedkov.“ Testimonies, zväzok 7, 182.

Daniel a traja hodní ilustrujú, že záverečná prorocká skúška, lebo vždy ide o skúšku v oblasti prorocka, je skúškou týkajúcou sa témy Ríma; lebo hlavou v posledných dňoch je pápežská moc, ktorá je predobrazovaná Nabuchodonozorom, prvou hlavou Babylonu, ktorý osobne skúšal Daniela a troch hodných. Spor predobrazovaný Danielom a troma hodnými je takisto predznačený prvým sporom v základných dejinách adventizmu, ako je znázornený na mape z roku 1843, ktorá bola vedená rukou Pánovou a nemala sa meniť. Spor znázornený na mape z roku 1843 bol založený na určení, či mocnosťou, ktorá ustanovila videnie vo verši štrnásť v jedenásťtej kapitole Daniela, bol Antiochos Epifanes alebo pohanský Rím.

V dejinách posledných dní bude stoštyridsaťštyritisíc skúšaných vo svojom prorockom porozumení. Prorocké porozumenie je ustanovené prostredníctvom viacerých línií proroctva, ktoré potvrdzujú, že záverečná skúška má svojou povahou prorocký charakter. Skúška bude postupná a dospeje k svojmu záveru zjavením dvoch tried uctievačov.

Ako je to znázornené v dvanástej kapitole Daniela, skúška sa začína, keď je odpečatené nové prorocké svetlo, a prvou skúškou je potom to, či posolstvo prijať, alebo ho odmietnuť. Túto skúšku Daniel predstavuje ako „očistení“, a nasledujúcu skúšku Daniel nazval „vybielení“, pričom proces sa skončil pri tretej a poslednej skúške znázornenej ako „preskúšaní“. Tretia a posledná skúška je miestom, kde sú tieto dve skupiny „preskúšané“, a práve tam sa ukáže, či majú olej, alebo nie.

Prvá kapitola knihy Daniel priamo označuje poslednú skúšku, a preto Daniel označuje skúšku, ktorá je znázornená ako „utvorenie obrazu šelmy“, čo je „skúška, ktorou musí Boží ľud prejsť“, a to jednak predtým, než „budú spečatení“, ako aj predtým, než sa pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone „uzavrie čas milosti“.

Skúška toho, ako sa vytvára obraz šelmy, zahŕňa prorockú skúšku porozumenia prorockej štruktúre trojitého zväzku. Drak, šelma a falošný prorok majú osobitnú prorockú štruktúru, ktorá je ustanovená na základe množstva prorockých svedectiev. Rozumieť tomu, ako sa trojitý zväzok v posledných dňoch spája do jednej prorockej moci, znamená rozumieť tomu, ako sa vytvára obraz šelmy.

Jednoduchým, no zároveň zložitým znázornením dôležitosti porozumenia tomu, ako sa v posledných dňoch vytvára obraz šelmy, je Pavlovo svedectvo o človeku hriechu v druhej kapitole 2. Tesaloničanom. Pavol sa zaoberá prorockým vzťahom pohanského Ríma a pápežského Ríma, a keď tak robí, poukazuje na to, že „prorocký vzťah pohanského Ríma a pápežského Ríma“ je predmetom, ktorý zjavuje dve triedy uctievačov.

Jedna skupina miluje pravdu o „prorockom vzťahu pohanského Ríma a pápežského Ríma“ a druhá skupina túto pravdu nemiluje, a preto prijíma mocné poblúdenie. Prorocký vzťah pohanského Ríma a pápežského Ríma, ktorý vyložil Pavol, je len jedným z mnohých prorockých miest, ktoré znázorňujú vzťah týchto dvoch mocností, a tiež vzťah týchto dvoch mocností so Spojenými štátmi.

Pohanský Rím je drak, pápežský Rím je šelma a Spojené štáty sú falošný prorok. Achab je dračí kráľ desiatich kráľov, ktorý je ženatý s neviestkou Jezábelou, ktorá vládne nad dvojakým zástupom falošných prorokov. Mužskí proroci boli prorokmi Bála a kňazi hája predstavovali ženskú bohyňu Aštarot. Spolu predstavujú predobraz falošného proroka posledných dní, ktorý vytvára obraz šelmy, znázornenej ženskými kňážkami a mužskými prorokmi.

Drak je Achab, ktorý je symbolom desiatich kráľov zo Zjavenia sedemnásť kapitoly, a je siedmym kráľovstvom z ôsmich kráľovstiev. Šiestym kráľovstvom sú Spojené štáty, Jezabelini falošní proroci; siedmym kráľovstvom je desať kráľov, Organizácia Spojených národov, dračia moc; a ôsmym kráľovstvom, ktoré je zo siedmich, je piate kráľovstvo, ktoré dostalo smrteľnú ranu, ktoré je vzkriesené ako ôsme a posledné kráľovstvo, ktorým je šelma, ktorej a podľa ktorej Spojené štáty a potom i celý svet vytvárajú obraz.

Prvá kapitola knihy Daniel označuje záverečnú prorockú skúšku, ktorá zahŕňa porozumenie Rímu tak, ako je predstavený v Božom Slove. V 2. Tesaloničanom sa uvádza, že záverečná prorocká skúška zahŕňa svetlo týkajúce sa štruktúry moderného Ríma, predstavenej prostredníctvom prorockého a politického vzťahu medzi pohanským a pápežským Rímom.

Druhá kapitola Daniela znázorňuje, že v posledných dňoch je odpečatené tajomstvo, ktoré skúša sto štyridsaťštyritisíc, lebo Daniel a traja mládenci v druhej kapitole predstavujú Boží ľud posledných dní. Prorockým tajomstvom, ktoré je odpečatené, a preto ich skúša, je Nabuchodonozorov tajný sen o soche šeliem, čím je znázornená posledná skúška pre sto štyridsaťštyritisíc, ktorou je, ako zaznamenala sestra Whiteová, „utvorenie obrazu šelmy“.

Skúška, ktorú predstavuje druhá kapitola Daniela, je postavená pod hrozbu smrti. Ako znázornenie posledných dní potvrdzuje to, čo učil Pavol, keď označil silný blud, ktorý prichádza na tých, ktorí nemilujú pravdu. V Danielových dejinách jeho porozumenie zachránilo múdrych mužov Babylona, no po záverečnej skúške posledných dní už niet času milosti.

Každá línia sporu o Rím ako symbol, ktorú sme označili, poskytuje priame svedectvo o spore, ktorý teraz prebieha. Keď sa hnutie za nedeľnú legislatívu teraz v temnote prediera vpred, Božie prorocké Slovo označuje jeho priblíženie, hoci len veľmi málo duší sú deťmi dňa, a tí, ktorí nie sú deťmi dňa, si preto neuvedomujú, že piesky času milosti sa rýchlo presýpajú. To sa odohráva v rámci, ktorý označila sestra Whiteová, kde záverečné pohyby budú rýchle. V júli 2023 Michael zostúpil, aby postavil svoju mocnú armádu na nohy, no aby bol niekto súčasťou tejto armády, musí sa najprv vykonať prorocké dielo, a to sa vykonáva v politickom prostredí, kde sa utvára obraz šelmy.

Prorocké dielo, ktoré sa musí uskutočniť, zahŕňa rozpoznanie vytvárania obrazu šelmy. Študent prorocietv musí podľa udalostí prebiehajúcich v súčasných dejinách rozpoznať, že náboženské a politické činitele, ktoré v Spojených štátoch vytvárajú obraz šelmy, už pôsobia. Študent musí takisto rozpoznať, ako sa obraz šelmy prorocky vytvára, tak ako je to vyložené v Božom slove. Musí tiež rozpoznať, že zatiaľ čo sa v Spojených štátoch vytvára obraz šelmy, v stoštyridsiatich štyroch tisícoch sa vytvára obraz Boží. Musí chápať paralelu dejín posledných dní s milleritmi počas rozvíjania posolstva Polnočného volania v ich dejinách, keď boli prebudení k skutočnosti, že sa nachádzali v čase meškania z podobenstva, a preto oni sami sú pannami. Všetky tri prvky sú súčasťou prorockej skúšky, ktorá sa začala odvíjať v júli 2023.

„Riadok na riadok“ každý spor o Rím, ktorý vzišiel v adventnej histórii, bol posvätnými dejinami, ktoré sa v posledných dňoch opakujú. Záverečný spor o Rím je priamym dôsledkom toho, že Boží ľud odmietol prebudiť sa pri posolstve, ktoré prišlo v júli 2023.

„Boh prebudí svoj ľud; ak zlyhajú iné prostriedky, vojdú medzi nich bludy, ktoré ich preosejú a oddelia plevy od pšenice. Pán vyzýva všetkých, ktorí veria Jeho slovu, aby sa prebudili zo spánku. Prišlo vzácne svetlo, primerané tomuto času. Je to biblická pravda, ukazujúca nebezpečenstvá, ktoré sú priamo pred nami. Toto svetlo by nás malo viesť k usilovnému štúdiu Písem a k čo najdôkladnejšiemu preskúmaniu stanovísk, ktoré zastávame. Boh chce, aby boli všetky stránky a stanoviská pravdy dôkladne a vytrvalo skúmané, s modlitbou a pôstom.“

Veriaci nemajú spočívať v domnienkach a nejasne vymedzených predstavách o tom, čo tvorí pravdu. Ich viera musí byť pevne založená na Božom slove, aby keď príde čas skúšky a budú predvedení pred rady, aby sa zodpovedali zo svojej viery, boli schopní vydať počet z nádeje, ktorá je v nich, s krotkosťou a bážňou.“

„Burcujte, burcujte, burcujte. Témy, ktoré predkladáme svetu, musia byť pre nás živou skutočnosťou. Je dôležité, aby sme pri obhajobe náuk, ktoré pokladáme za základné články viery, nikdy nedovolili, aby sme používali argumenty, ktoré nie sú úplne správne. Takéto argumenty môžu poslužiť na umlčanie odporcu, no pravde nepreukazujú česť. Máme predkladať presvedčivé argumenty, ktoré nielen umlčia našich protivníkov, ale obstoja aj pri najprísnejšom a najpenikavejšom skúmaní. U tých, ktorí sa vycvičili v umení polemiky, je veľké nebezpečenstvo, že nebudú so Slovom Božím zaobchádzať spravodlivo. Pri stretnutí s odporcom má byť našou úprimnou snahou predkladať témy takým spôsobom, aby sa v jeho mysli prebudilo presvedčenie, a nie iba usilovať sa dodať veriacemu istotu.“

„Nech je už intelektuálny pokrok človeka akýkoľvek, nech si ani na okamih nemyslí, že niet potreby dôkladného a neustáleho skúmania Písem, aby získal väčšie svetlo. Ako ľud sme každý jednotlivo povolaní byť študentmi prorocstva. Musíme bdieť s úprimnou horlivosťou, aby sme rozoznali každý lúč svetla, ktorý nám Boh predloží. Máme zachytávať prvé záblesky pravdy; a skrze modlitebné štúdium možno získať jasnejšie svetlo, ktoré možno predložiť iným.“ Testimonies, zväzok 5, 708.

Protestanti z Millerovej doby sa odmietli riadiť pravidlami gramatiky a rozhodli sa ignorovať slovo „aj“ vo verši štrnásť, ktoré z gramatického hľadiska určuje, že „lupiči tvojho ľudu“ predstavovali novú mocnosť uvádzanú do sledu udalostí, ktoré boli znázornené vo veršoch, medzi ktorými sa verš štrnásť nachádza. Uriah Smith urobil presne to isté, keď ignoroval gramatický dôkaz, ktorý dokazuje, že kráľ severu vo verši tridsaťšesť a neskôr vo verši štyridsať musel byť tým istým kráľom severu, ktorý bol predmetom od verša tridsaťjeden.

Dnes tí, ktorí učia, že Spojené štáty sú „lupiči“, používajú výrok sestry Whiteovej, ktorý označuje pápežskú moc a Spojené štáty ako dve hlavné prenasledujúce moci posledných dní, a prekrúcajú gramatiku, aby tvrdili, že výraz „old world“, ktorý sestra Whiteová používa na označenie Európy, v skutočnosti predstavuje minulú históriu. Gramatika v danom výroku dokazuje, že ide o nesprávny predpoklad, a spôsob, akým sestra Whiteová používa výraz „old world“ v tomto výroku, je v súlade s tým, ako ho používa aj na iných miestach vo svojich spisoch. Keď tak robí, je zároveň v zhode aj s historikmi, ktorí používajú výraz „old world“ vo vzťahu k „new world“, aby rozlíšili medzi Európou a Amerikami.

„Rímsky katolicizmus v Starom svete a odpadlícky protestantizmus v Novom budú postupovať podobným spôsobom voči tým, ktorí zachovávajú všetky Božie prikázania.“ The Great Controversy, 615.

Gramaticky výraz „budú prenasledovať“ označuje, že obe moci, ktoré predstavuje „starý svet“ i „nový“, obe „prenasledujú“ Boží ľud v posledných dňoch; a tvrdiť, že táto veta sa vzťahuje na „starý svet“ ako na minulú históriu a na „nový“ ako na posledné dni, je z gramatického hľadiska chybné. „Riadok po riadku“ všetky staré spory Ríma poučujú študenta prorocietv posledných dní,

že keď budú prebudení k skúške obrazu šelmy, bude to zahŕňať prostredie, v ktorom sa zjaví správna identifikácia lupičov tvojho ľudu. Správne porozumenie „lupičom“ je vyložené na priekopníckej schéme z roku 1843, a preto je základnou pravdou, ktorá bola potvrdená autoritou Ducha proroctva. To označuje, že keď sa študenti proroctiev prebudia k svojej záverečnej skúške, predmet „lupičov“ bude tiež predstavovať konečný útok na základné pravdy a na Ducha proroctva.

V nasledujúcom článku budeme v týchto úvahách pokračovať.